

Kovokeramická náhrada

Indikace kovokeramických náhrad

- Korunky
- Klasické fixní můstky
 - rozsah fixních můstků z kovokeramiky umožňuje rekonstruovat i velmi rozsáhlé defekty chrupu I. třídy dle Voldřicha; jsou obzvláště vhodné jsou tam, kde vyžadujeme vysokou mechanickou odolnost, např. nepříznivé mezičelistní vztahy, parafunkce, mohutný ortognátní systém, kombinace fixní a snímatelné náhrady, kotvení sponovým i nesponovým systémem
 - kovokeramické konstrukce upřednostňujeme i při rekonstrukci defektů chrupu pomocí dentálních implantátů – pak se jedná o konstrukce tmelené n. podmíněně snímatelné
- Adhezivní můstky
- Keramické fasety u snímatelných náhrad

Kontraindikace kovokeramických náhrad

- Nesnášenlivost kovů základní kovové konstrukce
- Ostatní kontraindikace vycházejí z obecných kontraindikací fixních náhrad
- Užití keramiky u chrupu s oslabeným parodontem a u osob s poruchou skladby tvrdých zubních tkání je předmětem diskuse, stejně jako kombinace těchto materiálů se sklovinou či slitinou ušlechtilých kovů v protilehlé čelisti
- Klíčovým faktorem vedoucím ke škodlivému působení kovů je jejich kumulace a zvyšující se koncentrace v živém organismu, délka trvání expozice a genetická senzitivita daného organismu. Mnohé tzv. neškodné kovy se při chronické expozici stávají alergeny, příp. působí toxicky. Trendem moderní stomatologie je vytvořit mechanicky odolnou keramickou náhradu bez kovové konstrukce.

Pracovní postup - kovokeramické náhrady

Kovová konstrukce se před opískováním opracovává jemnými tvrdokovovými frézami s křížkovými břity. *Opískování* probíhá pod tlakem 2 bary s velikostí zrn Al_2O_3 125 mikrometrů; konstrukce oxiduje při teplotě 900 °C. Následně se smíchá prášek a tekutina příslušného *opakeru*, který se nanese na konstrukci. Opaker se na konstrukci nanáší i nástřikem (spray-on-technika), nebo se používá pastový opaker – kondenzuje se v tenké vrstvě. Vrstva opakeru se vypálí. Ve vrstvách se nanáší další opákní hmoty a vypaluje se. Následuje tenká vrstva opákního dentinu, vrstva dentinu, ze které se modeluje plný anatomický tvar náhrady, pak se provede redukce v incizální 1/3 pro nanesení sklovinné hmoty. Tvar náhrady se vymodeluje v přebytku, který odpovídá kontrakci keramického materiálu. Vypálená korunka se upraví do optimálního tvaru, aplikuje se individuální probarvení pomocí barev na keramiku a v programu bez vakua se vypálí glazura.

Při individuální modelaci se probarvuje vrstva opakeru v oblasti krčku a incizální hrany, oblast schůdku lze doplnit *translucentními odstíny*; stejně lze probarvit vrstvu opákního dentinu a incizální hranu.



Kovokeramický můstek.

Odkazy

Použitá literatura

- HUBÁLKOVÁ, Hana a Jana KRŇOULOVÁ. *Materiály a technologie v protetickém zubním lékařství*. 1. vydání. Praha : Galén, 2009. 301 s. ISBN 978-80-7262-581-9.
- KRŇOULOVÁ, Jana a Hana HUBÁLKOVÁ. *Fixní zubní náhrady*. 1. vydání. Praha : Quintessenz, 2002. ISBN 80-902118-9-5.
- MAZÁNEK, Jiří a František URBAN, et al. *Stomatologické repetitorium*. 1. vydání. Praha : Grada Publishing a.s, 2003. 456 s. ISBN 80-7169-824-5.
- SVOBODA, Otto, et al. *Stomatologická propedeutika : Učebnice pro lékařské fakulty*. 1. vydání. Avicenum, 1984. 392 s.

Citováno z „https://www.wikiskripta.eu/index.php?title=Kovokeramická_náhrada&oldid=299031“